

Використання комплексу ідей, пов'язаних з поняттям стійкості, має на увазі вивчення системи з позиції можливої її рівноваги, тобто змінюється вона, будучи підданим будь-яким перетворенням (в даному випадку — загрозам і дестабілізуючим впливам). Якщо відомі стан і можливі збурення, то аналізується, чи здатна система після зсуву повернутися в свою вихідну область. І якщо система неперервна, то розглядається, чи є вона стійкою проти всіх збурень всередині певної області значень. Стійкість визначає сталість системи, в умовах стохастичного впливу зовнішніх факторів (збурень або загроз). Стабільність в цьому випадку передбачає не стільки інертність і нечутливість системи до зовнішніх загроз, скільки гнучке її реагування на зміну зовнішніх і внутрішніх умов функціонування системи, з метою забезпечення стабільності її соціально-економічного становища.

Список літератури:

1. Dubnytsky V., Naumenko N., Ovcharenko O., Nesterenko I. Feature of ensuring in formation security of regions: aspects of modeling and risk assessment // Management of innovative development the economic entities: collective monograph / edited by M. Bezpartochnyi, I. Brithenkoin. 2 Vol. Higher School of Social and Economic. Przeworsk: Wydawnictwo i Drukarnia NOVA SANDEC, 2018. Vol.2. pp.10-33.
2. Третяк В. В., Гордієнко Т. М. Економічна безпека: сутність та умови формування // Економіка та держава, 2010. – № 1. – С. 6-8.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО СТАНУ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Завадських Г. М., канд. екон. наук, доцент Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь

Місце і роль малого бізнесу в національній економіці проявляється у властивих йому функціях. Розвиток ринкових стосунків у будь-якому секторі економіки створює певні соціально-економічні передумови для формування і розвитку конкурентної діяльності господарюючих суб'єктів малого підприємництва України. Для того, щоб підприємства ставали конкурентоспроможними, вони повинні розвивати і нарощувати конкурентоспроможний потенціал, що дозволяє швидко адаптуватися до ринкових умов.

Проблеми функціонування суб'єктів малого бізнесу, систем їхнього обліку й звітності досліджуються такими вченими, як: Л. Бабиш, М. Бондар, А. Василенко, В. Кравченко, М. Крупка, В. Литвиненко, О. Лобанов, В. Люткевич, В. Крячко, Н. Малюга, В. Сопко, В. Шелудько та ін.

Водночас нові процеси у становленні ринкової економіки в Україні, розвиток конкуренції, зміни в законодавстві постійно створюють для малих підприємств нові перешкоди в їхній діяльності. Тому потрібне є обґрунтування напрямів і передумов формування сприятливих соціально-економічних та

організаційних умов для забезпечення кількісно-якісного зростання малого бізнесу в державі.

В умовах вільної ринкової економіки конкуренція є відображенням відносин змагання між господарськими елементами, коли їхня самостійна діяльність ефективно обмежує можливості кожного з них вплинути на загальні умови обігу товарів на даному ринку, а також стимулює виробництво тих товарів, яких потребує споживач. Діяльність учасників ринкових відносин набуває динамічного характеру, вона пов'язана з економічною відповідальністю та ризиком підприємця, що перетворює його в своєрідний соціальний двигун економічного розвитку. Мале підприємництво допомагає утвердженню конкурентних відносин, бо воно є антимонопольним за своєю природою, що проявляється в різноманітних аспектах його функціонування [2].

Переважає більшість українських компаній в секторі підприємництва – це малі та середні підприємства (МСП), подібно до більшості країн по всьому світі. 96% українських підприємств у секторі бізнесу – це мікро-підприємства, тобто підприємства, що наймають менше десяти робітників [1]. На додаток, 83% підприємств бізнес сектору – це індивідуальні підприємства (ФОПи). 89% усіх підприємств працюють у секторі послуг, і на них припадає майже 45% зайнятості, а також вони генерують 56% доданої вартості. Майже половина доданої вартості послуг бізнесу створена у секторі оптової та роздрібної торгівлі.

Ураховуючи всю сукупність сприятливих факторів і передумов розвитку малого бізнесу в Україні, на сучасному етапі існує багато проблем і перепон в їх становленні.

Основними перешкодами у розвитку суб'єктів малого бізнесу є: – організаційно-правові перешкоди пов'язані з недосконалістю податкового, підприємницького та бухгалтерського законодавства;

- високі ставки податків, у т. ч. єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва;

- неприйнятні умови щодо застосування спрощеної системи обліку, оподаткування і звітності для окремих груп платників єдиного податку, зокрема це стосується 2 та 3 груп – єдиноподатників;

- недосконалість форм фінансової звітності, яка складається згідно нормами ПСБО 25 до норм чинного НПСБО 1, що унеможливує проведення порівняння показників фінансово-майнового стану та фінансово-результативної діяльності різних підприємств;

- недосконалість державної політики щодо сприяння розвитку малого бізнесу в Україні.

Вирішення зазначених проблем розвитку малого бізнесу в Україні повинно стати одним із ключових напрямків державної політики, адже саме мале підприємництво сприятиме значному підвищенню ефективності реалізації вітчизняного економічного потенціалу, оптимізації участі України в міжнародному поділі праці, посилення конкурентоспроможності національної економіки [3]. Таким чином, визначивши основні проблеми, які стримують розвиток суб'єктів малого підприємництва в Україні, вважаємо за потрібне

розробити й реалізувати Комплексну програму дій стосовно створення сприятливих умов для розвитку малого бізнесу в Україні.

Потенціал малих підприємств в Україні значний, тому у нас немає жодних сумнів щодо України у перспективах їх розвитку. Однак для реалізації цих перспектив дуже важливо, щоб ресурси, ризик та ініціатива були тісніше пов'язані між собою. Такого поєднання можна досягти, перш за все, надавши максимальні можливості підприємцям вільно розвивати малий бізнес та, відповідно, отримувати адекватну винагороду за свої зусилля.

Список використаних джерел:

1. Зосименко Т. І. Роль малого підприємництва у соціально-економічному розвитку країни [Електронний ресурс] / Т. І. Зосименко.— Дніпропетровськ: Електронне наукове фахове видання “Ефективна економіка”. – 2013 р.— №10.
2. Обліково-аналітичне забезпечення господарської діяльності : Монографія / за ред. І. Ф. Баланюка, Н. І. Пилипів, В. М. Якубів. – Івано-Франківськ : Видавництво: Друкарня Фоліант, 2014. – 292 с.
3. Табінський В.А. Деякі аспекти розвитку малого підприємництва в Україні / В.А.Табінський, А.П.Сімон, А.В.Стасюк // Економіка і суспільство. – 2016. – №2. – С.36-39

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Захарова Н. Ю., канд. екон. наук, доцент, Гришко Р. С., студентка, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь

У сучасних умовах господарювання підвищеної актуальності набувають питання забезпечення фінансової безпеки підприємств. Це пов'язано з нестабільними умовами здійснення господарської діяльності і, як наслідок, підвищеним рівнем фінансового ризику. Тому важливою передумовою успішного розвитку будь-якого підприємства є своєчасне визначення зовнішніх та внутрішніх загроз та нейтралізація, уникнення або зниження інтенсивності їх дії на фінансово-господарську діяльність підприємства. Це можливо лише на основі здійснення достовірної, своєчасної і всебічної оцінки рівня фінансової безпеки підприємства.

У науковій літературі існує багато підходів як до визначення поняття фінансової безпеки підприємства, так і до оцінювання її рівня. Науковцями пропонуються методи індикаторної оцінки, інтегральні методи та інші.

До методів індикаторної оцінки фінансової безпеки підприємства можна віднести:

- порівняльний метод оцінки фінансової безпеки підприємства полягає в тому, що рівень фінансової безпеки визначається на основі порівняння показників з нормативними значеннями, результатами підприємств-